

opusdei.org

**Homilia bp Javiera
Echevariia, Prałata
Opus Dei,
wygłoszona podczas
dziękczynnej Mszy
Św. za Kanonizację
bł. Josemarii Escrivy
na Placu Św. Piotra.**

Homilia bp Javiera Echevariia,
prałata Opus Dei, wygłoszona
podczas dziękczynnej Mszy św.
za kanonizację bł. Josemarii
Escrivy na Placu św. Piotra

07-10-2002

Laudate Dominum omnes gentes (Ps 116/117:1). Wysławiajcie Pana wszystkie ludy ziemi. Słowa psalmu responsoryjnego, które przed chwilą usłyszeliśmy, doskonale odzwierciedlają uczucia wypływające dziś z naszych serc. Deo omnis gloria! Wszystka chwała Bogu! Pragniemy uwielbić Boga w Trójcy Świętego i podziękować za dar, którym wzbogacił Kościół i świat; za Kanonizację Josemarii Escrivy, kapłana, Założyciela Opus Dei, której dokonał wczoraj nasz ukochany Papież Jan Paweł II. Nasza wdzięczność skierowana jest także do samego Ojca Świętego, który wypełnił plany Trójcy Świętej. Dziękując Bogu, modlimy się jednocześnie za jego osobę oraz intencje. Wiemy, że ta modlitwa raduje św. Josemarię, który kochał

Zastępcę Chrystusa na ziemi z całej swej duszy, do tego stopnia, że nigdy nie oddzielał miłości do papieża od miłości do Jezusa Chrystusa i Jego Błogosławionej Matki. Od chwili, gdy Bóg rozpałił w jego duszy pierwsze zarysy Opus Dei, o którym nie miał wtedy pojęcia, zaczął się modlić i pracować by urzeczywistnić pragnienie wypływające z jego serca. Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam! Wszyscy z Piotrem, do Jezusa przez Maryję!

Wszyscy uczestniczący we Mszy Świętej i niezliczone dusze zjednoczone duchem z nami na całym świecie, z radością dostrzegamy dług zaciągnięty u nowego świętego, którym Bóg obdarzył Kościół. Wielu doświadczyło za jego wstawiennictwem łask wszelkiego rodzaju. Niejeden z nas poświęca się by podążać jego śladami w wierności Bogu, starając się wzbudzić w duszy

ducha, którego on urzeczywistnił.
Św. Josemaria pokazał nam
wszystkim - poprzez swe życie i
nauczanie - jasną drogę powołania
chrześcijańskiego, której celem jest
świętość. Z tego powodu,
Kanonizacja Założyciela Opus Dei ma
charakter święta - święta wielkiej
Rodziny, jaką jest Kościół. Za to
wszystko pragniemy podziękować
Bogu podczas tej uroczystej Liturgii.

Blisko 40 lat upłynęły od czasu gdy
Sobór Watykański II ogłosił
powszechne powołanie do świętości i
apostolstwa (Lumen Gentium, V), ale
wciąż pozostaje wiele do zrobienia
by ta prawda oświećlała drogę
mężczyzn i kobiet tej ziemi. Ojciec
Święty przypomniał ją w swym
Liście Apostolskim Novo Millennio
Ineunte, w którym przedstawił ją
jako fundament programu
duszpasterskiego, u początku
nowego tysiąclecia (NMI 31).

Wszyscy w Kościele, każdy pasterz i każdy z wiernych, jest wezwany by poświęcić się osobiście w wypełnianiu misji, którą obdarzył nas Chrystus.

XX wiek był świadkiem ponownego odkrycia powszechnego powołania do świętości - jest ono zawarte od początku w Ewangelii, a św. Josemaria został ustanowiony jego głosicielem na mocy powołania, które otrzymał. Wiek obecny powinno charakteryzować wytężone działanie by praktykować to przesłanie. Jest to jedno z wielkich wyzwań, które Duch Święty stawia przed mężczyznami i kobietami naszych czasów.

Święty Josemaria starał się rozbudzić to pragnienie świętości we wszystkich duszach.

Nieprzypadkowo jego Kanonizacja odbyła się o świcie nowego wieku - jego przesłanie objawia się nam dziś

z nową mocą: «Przyszedliśmy aby
głosić, z pokorą tych, którzy mają
świadomość swej niedoskonałości -
homo peccator sum (Łk 5, 8),
powtarzamy za Piotrem - ale z wiarą
tych, którzy pozwalają Bogu
prowadzić się za rękę, że świętość
nie jest czymś dla uprzywilejowanej
mniejszości. Bóg wzywa nas
wszystkich. Oczekuje Miłości od
każdego - od wszystkich, kimkolwiek
są, w jakichkolwiek żyją
okolicznościach, czymkolwiek się
zajmują. Codzienne życie,
wyglądające tak zwyczajnie, może
być drogą do świętości: nie potrzeba
porzucać swego miejsca w świecie
aby odnaleźć Boga, jeśli nie obdarzył
on duszy powołaniem kapłańskim
lub zakonnym, ponieważ wszystkie
drogi na ziemi mogą stać się okazją
do spotkania z Chrystusem.» (List 24
III 1930, nr 2)

W każdej chwili musimy poszukiwać
Chrystusa, odnaleźć Go i ukochać Go

(Droga, 382). Jedynie jeśli codziennie staramy się zrobić te trzy kroki, w pełni identyfikujemy się z Chrystusem, stając się alter Christus, ipse Christus. «Może czujecie, że znajdujecie się dopiero w pierwszym etapie. Szukajcie więc Go z tęsknotą. [...] Ośmielam się was zapewnić, że jeśli jesteście w tym szukaniu wytrwali, już Go znaleźliście, już zaczęliście z Nim obcować i kochać Go oraz prowadzić swą rozmowę w Niebie» (Przyjaciele Boga, 300).

Spotykamy Jezusa w modlitwie, w Eucharystii i innych sakramentach Kościoła; ale także w wiernym wypełnianiu naszych obowiązków rodzinnych, społecznych i zawodowych. Jest to wymagające zadanie, które wypełnimy w pełni, kończąc nasze pielgrzymowanie na ziemi. «Nie zapominajcie, że nikt nie rodzi się świętym. Świętość wykuwa się w ustawicznym współdziałaniu łaski Bożej i ludzkiej odpowiedzi na

nią. - napisał św. Josemaria w jednej ze swych homilii - Dlatego powiadam ci, jeśli pragniesz postępować jak konsekwentny chrześcijanin, [...] musisz przywiązywać wielką wagę do rzeczy najmniejszych. Świętość bowiem, której nasz Pan wymaga od ciebie, osiąga się przez wykonywanie - z miłością do Boga - pracy i codziennych obowiązków, które zazwyczaj składają się z rzeczy małych.» (Przyjaciele Boga, 7).

Uświęcać pracę. Uświęcać siebie poprzez pracę. Uświęcać innych poprzez pracę. W tych słowach Założyciel Opus Dei ukazał sedno przesłania powierzonego mu przez Boga, by przypomniał o nim chrześcijanom. Staranie by osiągnąć świętość jest nierozłącznie związane z uświęcaniem pracy osobistej - wykonywanej z ludzką doskonałością i prawą intencją, z duchem służby - oraz z uświęcaniem innych. Niemożliwe jest podążanie za

Chrystusem, gdy lekceważy się potrzeby materialne i duchowe. «Nasze powołanie Dzieci Bożych, właśnie w świecie, wymaga od nas nie tylko szukania własnej świętości, lecz także, abyśmy umieli idąc po ścieżkach tego świata, przemieniać je - mimo wszelkich możliwych przeszkód - w drogi prowadzące do Pana. Biorąc udział we wszystkim, co jest naszym obywatelskim obowiązkiem powinniśmy ukazywać to, co jest właściwym zaczynem postępowania prowadzącym do wielkich rzeczy» (To Chrystus Przechodzi, 120)

Boska Opatrzność sprawiła, że ziemskie życie św. Josemarii miało miejsce w wieku XX, w okresie gwałtownego rozwoju nauki i techniki, który niestety nie zawsze prowadził ku dobru człowieka. Koniecznym staje się zauważenie tego, że obok wielkich osiągnięć, nasze czasy obfitują także w źródle

gorzkiej wody, która wpływając do naszego wnętrza, gasi pragnienie szczęścia w sercu. Pomimo to, jest jasne, - jak napisał bp Alvaro del Portillo - że z przesłaniem nowego świętego, « wszystkie zawody, wszystkie środowiska społeczne, wszystkie uczciwe zajęcia, zostały poruszone przez Aniołów Bożych, jak wody w sadzawce Betesda (J 5, 2) i obdarzone uzdrawiającą mocą» (List 30 IX 1975, nr 20)

Nawiązując do Don Alvaro, pierwszego następcy Naszego Ojca, szczególnie w tej chwili odczuwamy jego duchową obecność. Wraz z nim pragniemy w pełni podziękować Bogu, za to, że dzięki nauczaniu i duchowi Założyciela Opus Dei, «nawet z najsuchszych skał wydobywają się źródła uzdrawiającej wody. Ludzka praca, wykonana dobrze oczyszcza oczy, pozwalając odkryć Boga w okolicznościach naszego życia, we wszystkim. To

wydarzyło się dokładnie w naszych czasach, gdy materializm próbuje zamienić pracę w błoto oślepiające człowieka i nie pozwala dostrzec Boga.

Chciałbym powitać przybyłych do Rzymu z krajów języka angielskiego. Wracając do domu, zabierzcie ze sobą nauczanie nowego świętego i starajcie się wykorzystać się je w praktyce. Proście św. Josemarię by nauczył was przemieniać prozę codziennego dnia - najzwyczajniejsze zajęcia - w poezję , w pragnienie i działanie ku świętości i apostołstwu.

Chciałbym przypomnieć tym wszystkim, którzy przybyli z krajów języka francuskiego, jak ważne jest współdziałanie w apostołskiej misji Kościoła. Obowiązkiem każdego chrześcijanina jest starać się przeniknąć kulturę i sztukę, naukę i technikę duchem Ewangelii. Szukajcie wstawiennictwa Św.

Josemarii, zamieniając w praktykę ideał, który sam Bóg wyrzeźbił w jego duszy, umieszczając Chrystusa - poprzez pracę, jakakolwiek by ona była - na szczycie ludzkiej działalności.

Dziś Kościół wielbi Błogosławioną Dziewicę imieniem Naszej Pani Różańcowej. Z wielką radością myślę o tym, że Kanonizacja Naszego Ojca, miała miejsce w wigilię święta Najświętszej Maryi Panny. Ta zbieżność jest kolejnym znakiem jej czulej matczynej miłości. Dziękując Bogu za Kanonizację, znajdziemy pomoc w jej matczynym pośrednictwie. Prosząc by pragnienie świętości osobistej i apostołstwa rozprzestrzeniło się z nową mocą pośród wszystkich chrześcijan, raz jeszcze powtarzam: Deo omnis gloria!

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/homilia-bp-javiera-echevariia-pralata-opus-dei-wygloszona-podczas-dziekczynnej-mszy-sw-za-kanonizacje-bl-josemarii-escrivy-na-placu-sw-piotra/>
(22-03-2026)